

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XLI. Religiosus per ingressum, seu potiùs professionem Religionis,
juxta S. Thomam, absolvitur ab omnibus votis antea factis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

quentia peccati, seu transgressionis regula, dispositioe inducit ad contemptum, & recolenda ea quae to. i. l. 10. c. 22. cum D. Dionysio Carthusiano, aliisque Scriptoribus gravissimis dixi, pluribusque argumentis probavi, quod consuetudo, seu assiduitas violandi regulam, in iis ad quae non est obligatio sub mortali, & non curate, nec velle se in iis emendare, vix aut ne vix quidem excusari potest à mortali crimine, quodque tales Religiosi ordinariè sunt extra viam salutis, & ut plurimum pereunt.

CAPUT XLII.

Religiosus per ingressum seu votum professionem Religionis, juxta S. Thomam absolvitur ab omnibus aliis votis antea factis.

325 **Q**uia (inquit in 4. dist. 38. q. 1. a. 4. ad 2.) per introitum religionis homo moritur priori vitae; ideo illa vota, quae vovit in vita seculari explenda, non tenentur exolvere, ex quo Religionem intrat. Et praecipue, quia singularitas in Religionibus est periculosa, & omnis Religionis adeo gravat, quod non manet eadem facilitas ad observandam votum, quae in seculari vita erat. Tamen quidam dicunt, quod debet Praelato suo exponere, & ille pensatis conditionibus persona, & voti, poterit cum eo dispensare. Sed secundum alios hoc non exigitur: quia ex ipsa vi voti Religionis à prioribus votis est absolutus. In Summa verò 2. 2. q. 88. a. 12. ad 1. dicit, quod omnia alia vota sunt quorundam particularium operum. Sed per Religionem homo totam vitam suam Dei obsequio deputat. Particulare autem in universali includitur. Et ideo Decretalis cap. Scripturae de voto, dicit quod reus voti fracti non habetur, qui temporale obsequium in perpetuam religionis observantiam commutat. Nec tamen religionem ingrediens tenetur implere vota, vel jejuniorum, vel orationum; vel aliorum hujusmodi, quae existens in saeculo fecit: quia religionem ingrediens moritur priori vitae. Et etiam singulares observantiae religioni non competunt, & religionis onus satis hominem onerat, ut alia superaddere non oporteat. Similia habet quodlib. 3. a. 18. ad 3.

CAPUT XLIII.

Obligatio Religiosorum ex voto paupertatis.

326 **V**otum paupertatis obligat Religiosos ad non usurpandam rem ullam temporalem, nisi dependentem à voluntate Superioris cap. cum ad Monasterium de statu Monach. Unde proprietarius est contra votum paupertatis, primò qui contra vel praeter Superioris voluntatem quidpiam dat, accipit, retinet, vel consumit, sive de bonis ex Monasterio, sive aliunde acceptis. Et idem est de eo qui iisdem bonis utitur aliter quam Superior concesserit. Quia Religiosus per votum paupertatis sponte se spoliatur jure disponendi ex proprio arbitrio de quacumque re temporali, se totaliter quoad hoc subiciens dispositioni ac voluntati sui Praelati. Quod adeo verum

existimat Rodriguez exercit. spirit. p. 3. tr. 3. c. 15. Sicut & Layman tr. 5. de statu relig. c. 7. n. 16. & Turrianus 2. 2. disput. 84. sect. 3. n. 53. ut doceant Religiosum peccare contra votum paupertatis, dum sine Superioris licentia acceptat pecuniam, vel quid simile, non ut sibi donatam, neque ut depositam vel quasi depositam apud se, in commodum suum (de quo Doctores conveniunt) sed praecise in manus suas consignatam; ut eam ipse pauperibus pro arbitrio suo eligendis in eleemosynam distribuatur, tamen non suo, sed consignantis nomine. Quia hoc pacto sine Superioris licentia acceptat facultatem disponendi pretio aestimabilem. Hoc autem est contra votum paupertatis, quo non solum redditur incapax dominii & proprietatis, sed & usus facti independentem à voluntate Praelati.

Hoc quidem Tamburinus l. 8. in Decal. 327 tr. 1. c. 2. §. 5. post Sanchez ibidem l. 7. c. 3. solum admittit de usu tendente in proprium utentis commodum, ita ut inde ditescat, & temporale commodum accipiat. Verum etiam si in dicto casu per se non ditescat, neque commodum accipiat ex ipsa pecunia secundum se (utpote sibi non donata) ditescit tamen (saltem affectu & voluntate) ex facultate seu jure distribuendi pecuniam illam pauperibus pro arbitrio suo eligendis: utpote affectu & voluntate jus illud seu facultatem pretio aestimabilem acceptans independentem à voluntate Superioris.

Secundò, à fortiori proprietarius est; qui licet non usurpet sibi proprietatem & dominium rei, usurpat tamen sibi usum rei in proprium commodum, independentem à voluntate Superioris. Est communis sententia, contra Caramuelem in Reg. S. Bened. n. 883. & seqq. afferentem, solam proprietatem usurpatam esse contra votum paupertatis; adeoque Religiosum absque Superioris licentia pro se utentem pecuniis, vel rebus alterius, dominio ei reservato qui usum ipsi concessit, contra obedientiam peccare, non contra paupertatem. Quam abusivam opinionem pluribus impugnat Suarez l. 8. de statu relig. c. 7. solidè probans, abdicacionem usus à Superioris voluntate independentis semper annexam fuisse statui religioso, & paupertatis voto.

Quia tamen dependentia usus à voluntate Superioris esse potest duplex, una dependens à voluntate ipsius velut concomitante, quando nempe Religiosus sic utitur veste v. g. ut semper quidem paratus sit eam relinquere, quoties Superior voluerit, eam tamen utitur absque praevia ipsius licentia; etiam tacita. Altera dependens à voluntate Superioris antecedente, ita ut Religiosus veste v. g. non utatur absque praevia ipsius licentia, saltem tacita. Quæri potest an votum paupertatis Religiosos obliget ad posteriorem dependentiam, an solum ad priorem? Solum obligare ad priorem, supponere videtur Caramuel n. 886. dum ait: non peccat contra paupertatem, qui, inficio Abbate, ab externis pecuniam